

Historien bag Starup Plantage.

I midten af 1800 tallet var heden den mest fremtrædende bevoksning i vort område og nok generelt i stor del af Vest- og Midtjylland. Danmark var tidligere helt dækket af skove, men som følge af rovdrift på træ, bredte lyngen sig i de eroderede områder.

Dengang havde bønderne, der boede i dette fattige område mange tønderland jord, hvor hovedparten var hede. Lyngen blev brugt til mange ting, foder, afgræsning til får og høveder, tagdækning, koste etc.

Tidligt i deres barndom måtte de små hyrdedrenge passe på dyrene på heden.

Det var dog også i denne tid at man forsøgte at etablere klitplantager for at bremse sandfygninger i klitområderne ved vestkysten. Efter mange forgæves forsøg over en årrække - også i Viborg området - ville man stoppe projekterne, da der over de sidste 20 år endnu ikke var fremavlet et træ over mandshøjde. Det så sort ud, og mange var ved at miste modet og troede ikke på, at Danmark kunne blive skovklædt igen som i fordums tid. Herefter gik regeringen dog ind i det med ekspertise, og det viste sig, at man nok ikke havde plantet de rette sorter af træ, der var hårdføre nok.

Det danske Hedeselskab blev stiftet i 1866 med Enrico Dalgas i spidsen.

På samme tid mistede Danmark en stor del af Sønderjylland i slaget ved Dybbøl, hvilket gav anledning til Mottoet:

Hvad udad tabtes må indad vindes.

Herefter kom der gang i hedeopdyrkningen og tilplantningen også i Starup.

Starup plantage er et af de første Plantager som det danske Hedeselskab var medvirkende til at etablere i Danmark.